

Набийга салавот

15:07 96

وَدِّمُخْمِلَا يَلَعَوِي تُلَّي بَّن لِّل دِّمَّخْم يَلَعَوِي صَّصْم هَل ل ل ا

«Аллоҳумма солли ъала Муҳаммадинин набиййил-умиййи ва ъала али Муҳаммад».

Аллоҳим! Уммий пайғамбар бўлмиш ҳазрати Муҳаммадга ва ҳазрати Муҳаммаднинг оилалари (аҳли)га салоту салом айла!

(Абу Довуд, "Салот", 183, р. (рақам): 981; Аҳмад ибн Ҳанбал, IV, 119, р. 17072; Табароний, "Ал-Муъжам ул-кабир", XVII, 251-252, р. 698.)

«Уммий» сўзи Қуръони Каримда келган бўлиб, бу ўринда **«ўқишни, ёзишни билмаган»** (онадан туғма фазилатли) деган маънодадир.

Чунончи, Анкабут сураси, 48-ояти каримасида билдирилади: «(Эй Расулим!) Сиз бундан олдин бирор китоб ўқимас эдингиз, уни қўлингиз билан ҳам ёзмас эдингиз. Агар шундоқ бўлмаса эди, (унда: бу Қуръонни бошқа жойдан ўқидинг ёки ёзиб олдинг, деб) ботилга эргашувчилар (ҳавойи нафсларига кўра фикрлайдиган ва яшайдиганлар), албатта, шубҳаланар эди».

Аъроф сураси, 157-оятида ҳам «Уммий пайғамбар бўлган (сўнгги) Расул» ибораси келади; оят маъноси: «У (Аҳли Китоб бўлган)ларки, ёнларидаги Таврот ва Инжилда ўзлари (номи ва хислатини) ёзилган ҳолда топадиган,

уммий пайғамбар бўлган (сўнгги) Расул (ҳазрати Муҳаммад)га
эргашурлар»...

Ҳазрати Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳнинг элчиси
бўлишлари жиҳатидан Расул, халққа Ҳақнинг амрларини етказишлари ва
хабар беришлари жиҳатидан Набий, яъни пайғамбардирлар. (Тафсири Қози
Байзовий).